

عنوان: مقایسه میزان خود مراقبتی بیماران مبتلا به سکته مغزی بستری در بیمارستان شهید مدنی خوی در زمان پذیرش و ترخیص سال ۱۳۷۶

نام دانشجو: عبدالله خرمی مارکانی

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)

استاد راهنما: وجیهه ارتقایی

اساتید مشاور: احمد آقازاده

شماره پایان نامه: ۶۱

مقدمه: طبق برآورد سازمان بهداشت جهانی ۳ درصد از جمعیت هر کشوری دچار ناتوانی بوده و بیماریهای سیستم عصبی به عنوان مهمترین عامل ناتوانی شناخته شده‌اند. شایعترین این بیماریها سکته مغزی هستند که در انگلستان بعنوان اولین عامل ناتوانی و در آمریکا به عنوان دومین علل ناتوانی گزارش شده‌اند. امروزه هزینه های مراقبت از این بیماران با ناتوانیهای حاد و مزمن سکته مغزی را به عنوان پر خرج ترین بیماری در آورده است. با اینکه سکته مغزی سومین بیماری مهم قرن است ولی هنوز اطلاعات موجود در باره آن کافی بنظر نمی‌رسد. با توجه به نیاز اساسی کشور در رسیدن به خود کفایی در زمینه بهداشت و جلوگیری از اشغال تختهای بیمارستانی، صرف هزینه‌های زیاد و از دست دادن نیروی فعال جامعه، تحقیق در مورد این بیماران ضروری است. با توجه به ازدیاد تعداد بیماران دارای مشکل مغزی در بخش مغز و اعصاب بیمارستان شهید مدنی خوی بررسی و تحقیق در این زمینه را الزامی می‌دارد.

روش کار: این پژوهش یک مطالعه توصیفی است. روش گردآوری داده‌ها فرم مصاحبه تنظیم شده با ۳۹ سؤال و مشتمل بر ۲ بخش: (۱) مشخصات فردی اجتماعی (۲) سؤالات مربوط به فعالیتهای خود مراقبتی در زمینه غذا خوردن، بهداشت فردی، حرکت و انتقال و ارتباط می‌باشد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از پژوهش با استفاده از آمار توصیفی و تحلیلی در ۳۳ جدول بدست آمده است که نشان می‌دهد بیشترین درصد افراد مورد پژوهش را زنان و متأهلین، افراد بیسواد و گروه سنی ۶۵-۷۹ سال و با مدت زمان بستری کمتر از ۱۰ روز تشکیل می‌دهند که ۲۴ درصد بیماران هم دارای سابقه هیپرتانسیون و هم سیگاری بوده و ۶۴ درصد آنها فاقد افزای و ۲۱ درصدشان افزای بیانی داشتند. ۴۳ درصد افراد مورد پژوهش دارای اختلال حرکتی و ۳۲ درصد آنها اختلال حسی داشتند. همچنین ۶۲ درصد از بیماران در زمان پذیرش حالت وابستگی نسبی داشته که در زمان ترخیص همین درصد از بیماران به استقلال کامل رسیده‌اند. اکثر واحدها در زمان پذیرش در فعالیتهای خود مراقبتی از جمله غذا خوردن، بهداشت فردی، حرکت و انتقال حالت نیمه وابسته داشتند که در زمان ترخیص به استقلال کامل رسیده‌اند. در زمینه برقراری ارتباط در زمان پذیرش اکثر افراد مورد پژوهش مستقل بودند که این میزان در زمان ترخی افزایش یافته است. در زمینه میزان کل مراقبتی در زمان ترخیص میزان خود مراقبتی بیماران در زمینه غذا خوردن، بهداشت فردی، حرکت و انتقال و ارتباط بهتر از زمان پذیرش بود. در ضمن نتایج مؤید آن بود که بین میزان خود مراقبتی بیماران و عوامل خطرزای سکتع مغزی رابطه معنی‌دار آماری مشاهده گردید.

نتیجه‌گیری: با توجه به نقش پرستاران به عنوان بزرگترین عضو گروه تیم بهداشتی درمانی، همچنین تأثیر کاربرد فرآیند پرستاری در ارتقاء سطح سلامت و تقلیل ناتوانی این بیماران از طریق کمک به افزایش میزان خود مراقبتی بیمار در فعالیتهای روزمره زندگی، یافته‌های این پژوهش در خصوص میزان خود مراقبتی بیماران مبتلا به سکته مغزی در زمان پذیرش و ترخیص می‌تواند اطلاعات مفیدی در اختیار پرستاران و مسئولین بهداشتی درمانی جهت برنامه ریزی فیزیوتراپی روزانه در بخشهای داخلی مغز و اعصاب بیمارستانها قرار دهد.

واژه‌های کلیدی: خود مراقبتی، سکته مغزی.